

Tiskovina, poštnina plačana pri pošti 2322 Majšperk

Majšperčan

Avrust | veliki srpan 2020 **120**

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

Čestitamo vam ob občinskem prazniku!

Županja z občinskim svetom in občinsko upravo ter
uredniški odbor

Mojstrovka (PD Majšperk)

Z Gorenjske na Ptujsko Goro – s konjem na pot

Najmlajša ekipa na nogometnem turnirju v Stopercah

Ocenjevanje suhomesnih izdelkov v Stopercah

Poletni motiv (Rene Zakelšek, slikanje s kavo)

Svet v barvah (Pia Arnuš, barvni krog)

NAGOVOR ŽUPANJE

Spoštovani občani in občanke!

Danes, ko pišem ta uvodnik, je zadnji teden julija. To je čas sredi vročega poletja, ki pa to letos ni – tako kakor tudi to leto ni običajno. Če bi bilo vse normalno, bi danes v uvodniku pisala, kako se pripravljamo na praznovanje občinskega praznika, koliko lepih prireditev in dogodkov nas čaka, kaj vse in kje vse bomo praznovali; skratka – teme mojega pisanja bi bile običajne. Namesto tega pa se sprašujem, kaj naj vam napišem, kako in v kolikšnem obsegu (če sploh) bomo praznovali. Veliko vas je, ki vas to zanima, saj je treba pričeti s pripravami, če želimo izpeljati posamezne dogodke. Žal nas še vedno spremlja koronavirus, ki je postal naša realnost. Sredi poletja, kot smo upali, se ni umiril; prav v tem času imamo že drugi val, zato najprej vsem želim, da ostanete zdravi. Upoštevajmo navodila odgovornih, pazimo nase in na svoje bližnje, saj je to največ, kar lahko naredimo v tem trenutku. Sicer pa upam, da kriza, ki nas čaka po »koroni«, ne bo preveč prizadela prav naših krajev in nas, ki tukaj živimo in delamo.

V teh posebnih časih prav gotovo še bolj velja, da nas delo bogati. Če imamo veliko dela, imamo manj časa, da razmišljamo, kaj nas čaka po tej koronakrizi. V tem času smo vsi spoznali prednosti življenja na podeželju, saj smo bili kljub omejitvam veliko bolj svobodni. Na podeželju imamo tudi več priložnosti, da na vrtu pridelamo svojo domačo zelenjavo, ki ne samo da je bolj zdrava, je tudi tista, ki jo lahko negujemo in katere rast lahko opazujemo. Torej bodimo vsaj malce srečni in ponosni, da smo tukaj doma. Na občini so investicije v polnem teku. Izgradnja čistilne naprave gre h koncu, v tem času smo izvedli tudi modernizacijo vseh načrtovanih odsekov cest, razen odseka na Bolfenku, ki bo urejen, ko pridobimo vsa soglasja lastnikov. Še vedno pa čakamo zadnje soglasje agencije ARSO, da bi končno lahko zaključili in sprejeli nov OPN. S sprejemom tega pa so pogojene nekatere investicije, ki jih načrtujemo v tem letu. To je ureditev dodatnih parkirišč pri pokopališču v Majšperku in širitev pokopališča s prestavitvijo parkirišča na Ptujski Gori. Verjetno pa vas je kar veliko, ki prav tako že nestrpno čakate sprejem OPN-ja, da lahko realizirate svoje načrte. V tem času smo dobili odobrene še nekatere druge projekte: projekt haloških občin na področju turizma; bili smo uspešni tudi pri projektu Drava, v okviru katerega bomo dobili e-kolesa s kolesarnico; Lekarna Ptuj nam bo podarila dodatne zunanje naprave za fitnes, ki bodo umeščene pri lekarni oz. v parku na Bregu; prav tako smo bili uspešni pri projektu pridobitve WiFi-omrežja, ki bo brezplačno dostopno v centru; čaka nas še nabava športne opreme na igrišču Breg, kjer smo skupaj s ŠD Breg pridobili sredstva na razpisu LAS. Končali smo načrtovane izgradnje javne razsvetljave in seveda še veliko manjših del, o katerih sem pisala že v prejšnji številki Majšperčana. Na

tem mestu vas želim tudi obvestiti, da bomo konec avgusta ali v začetku septembra imeli najprej sestanke s sveti KS, pred tem z občinskim svetom in nato boste vsi povabljeni na predstavitev izgradnje širokopasovnega omrežja, saj so po besedah podjetja

RUNE projekti v zadnji fazi. Že sedaj vas prosim, da vse aktivnosti spremljate in da se v največji možni meri priključite, ko bo to mogoče oz. boste povabljeni, saj bodo kasnejše možnosti dražje in verjetno bistveno težje dostopne glede na naš teren.

Končno se je pričela tudi izgradnja visokovodnih nasipov, ki bodo naselje ščitili pred poplavami. Gre za projekt, ki ga v celoti financira MOP, izvajalec del pa je VGP Drava Ptuj. V tem času intenzivno potekajo tudi priprave oz. izdelava dokumentacije in pridobivanje zemljišč za izgradnjo regionalnih kolesarskih povezav. Gre za projekt več občin, ki bo sofinanciran s sredstvi EU in državnimi ter občinskimi sredstvi. Naša dolžnost pa je, da stopimo skupaj in se potrudimo, da izkoristimo ta sredstva, ki so nam na voljo. To bo mogoče le, če bomo pravočasno pripravili vso dokumentacijo in imeli za to pripravljena zemljišča. Del te kolesarske poti bo tudi pločnik Vrhe–Ptujška Gora, ki ga želimo izvesti skupaj z ministrstvom za infrastrukturo. Zato še enkrat prosim vse, ki imate na tem področju zemljišča, da skupaj najdemo vse potrebne rešitve; hvala vsem, ki ste se že pozitivno odzvali – na srečo ste v veliki večini.

Na tem mestu podajam tudi informacijo, da smo v tem času kupili zemljišče v Majšperku (nasproti prodajalne Jager), kjer je občina že bila lastnica dveh parcel, sedaj pa na celotnem zemljišču pripravljamo OPPN, po katerem načrtujemo izgradnjo dveh večstanovanjskih objektov, dom starejših in kar veliko parcel za vrstne in individualne hiše. Na razpolago bodo v naslednjem letu, vas pa vabim, da pridete na razgrnitev načrta in si ogledate možnosti ter morda podate tudi kakšno svojo idejo o ureditvi tega dela.

Za konec vam želim, da poletje preživite zdravi. Upam, da bo farmacevtom kmalu uspelo razviti cepivo, ki nas bo vsaj delno ščitilo pred tem neprijetnim virusom. Ker letos velikega skupnega praznovanja skoraj zagotovo ne bo, vas vabim, da vse tisto, kar bodo za praznik pripravila naša društva, spremljate po SIP TV, sicer pa vas bomo o vsem še posebej obveščali v mesečnih obvestilih. Vse dobro vam želim.

Vaša županja
dr. Darinka Fakin

Majšperčan je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.
Vpisan v razvid medijev pod zaporedno št. 94.
Naslov: Občina Majšperk, Majšperk 39, 2323
Majšperk, tel.: 02 795 08 30,
e-naslov: obcina.majšperk@majšperk.si.

Uredniški odbor: Peter Kitak, Marjan Kokot, Branka Vedlin, Suzana Vuk, Barbara Rodošek – odgovorna urednica
Lektorica: Barbara Rodošek
Avtorji naslovnice: Peter Kitak
Oblikovanje in tisk: Grafex d.o.o., Izlake
Naklada: 1600 izvodov; lokalno informacijsko glasilo Majšperčan prejme vsako gospodinjstvo v občini brezplačno.
Izdajatelj plačuje 9,5% DDV (Ur. list RS, št. 89/98).

Spoštovane bralke in cenjeni bralci!

Ne pravijo zastonj, da je v novinarstvu poletje čas kislih kumaric, ko je novic bolj malo. Če pa se na to naloži še »koronavzdušje«, je to še bolj očitno. Vse to lahko opazite tudi v tokratnem Majšperčanu. Odkar sem urednica, tako droben še ni bil. Vendar smo vseeno »napaberkovali« nekaj novic iz občine, nekaj pa tudi takih, ki vam bodo koristile v jesenskih časih – predvsem našim mladim, ki iščejo štipendije ali pa raziskujejo možnosti za bivanje v študentskih domovih.

Po člankih, ki so prihajali v uredništvo, sem ugotavljala, kaj nas »dela ljudi«. Morda se to sliši malo filozofsko zavito – naj razložim. Ker se v občini zaradi omejitev nismo mogli družiti, skoraj ni bilo o čem pisati. Kot da se je življenje ustavilo. Delo in projekti so sicer tekli dalje (o tem v svojem uvodniku piše tudi gospa županja), odvijalo se je vse, kar je nujno potrebno za vsakdanje življenje. Obstalo pa je tisto, kar nam v življenju prinaša dodano vrednost. Naj bo človek med svojimi štirimi stenami še tako ustvarjalen (na umetniškem, znanstvenem ali kakšnem drugem področju), to nič ne pomaga, če tega nima s kom deliti. Pa ne gre za hvalisanje o tem, kaj je nekdo dosegel, gre preprosto za to, da s svojimi idejami bogatimo drug drugega in gradimo skupnost. Ljudje namreč potrebujemo drug drugega. V skupnosti rastemo, se razvijamo, ob drugem se brusimo, z drugimi se smejimo, igramo, ljubimo in jočemo, se tudi prepiramo

(s samim seboj se človek težko spre) ... Brez sočloveka je naše življenje na nek način osiromašeno.

»Korona« nam je nekaj tega druženja odvzela. Mladina se poskuša sprijazniti s tem, da bodo najbrž ostali brez maturantskih izletov, morda tudi brez maturantskega plesa, osnovnošolci so se morali drugače kot sicer posloviti od osnovne šole, marsikatero večje praznovanje je odpadlo ali pa je potekalo v manjšem obsegu, društva so morala spremeniti svoje načrte ali se celo odpovedati dogodkom. Mogoče smo zaradi epidemije postali malo bolj pazljivi pri nekaterih dejavnostih, nošenje maske je

postalo navada, še ko gremo na dopust, razmišljamo o preventivi in preverjamo, katere države so na »rdečem seznamu« in kje je varno bivati.

Če potegnemo črto pod vsem tem: covid-19 je realnost leta 2020 (pa najbrž še nekaj prihodnjih let). Kaj lahko storim(o)? Optimistično gledamo naprej, poskrbimo zase in za svoje najdražje, da bomo ostali zdravi. Morda letos ne bo šlo vse po naših načrtih, bomo pa drugo leto »prinesli noter«. Osebnostno sem prepričana, da se na koncu stvari iztečejo tako, kot je prav. Želim vam zdravja, čim več lepih dni, počitnice, kot se spodobi, pa naj bo to v tujini ali doma. In ko boste sedeli v senci, s hladno pijačo pred seboj, vzemite v roke še Majšperčana in ga prelistajte.

Barbara Rodošek

Sprejem najboljših učencev pri županji

Ob zaključku letošnjega šolskega leta, ki je bilo povsem drugačno od predhodnih, se je županja občine Majšperk dr. Darinka Fakin odločila, da sprejme najuspešnejše in zaslužne učenke in učence OŠ Majšperk v šolskem letu 2019/2020 v prostorih občine.

V torek, 23. junija 2020, v dopoldanskem času so se učenci in učenke skupaj z ravnateljico Evelin Kočevar zbrali v občinskih prostorih na sprejemu pri županji. Do sedaj so bili uspešni učenci in učenke nagrajeni na zaključni šolski prireditvi, ki pa jo je letos OŠ Majšperk zaradi covida-19 pripravila v drugačni obliki. Na sprejemu je županja čestitala dvaindvajsetim učenkam in učencem, ki so dosegli vidnejše rezultate na različnih področjih. To so bili: Barbara Kropec, Žiga Planinc, Hana Wolf Zajšek, Blaž Mohorko, Kevin Polajžer, Žan Luka Lončarič, Martin Kropec, Matic Vtič, Jakob Križanec, Jakob Sekej, Iva Grobelšek, Sara Bezjak, Miha Žunkovič, Žan Emeršič, Jure Ferlež, Kaja Adam, Aneja Kupčič, Nika Aubel, Lana

Založnik, Lina Novak, Matevž Vedlin in Ajda Bezjak.
Županja občine dr. Darinka Fakin je vsem otrokom čestitala, jim zaželela veliko uspehov tudi v naslednjih šolskih

letih ter prijetne počitnice.

Nataša Letonja,
foto: Majda Črešnik

Proslava ob dnevu državnosti

Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo;
otrók, kar ima Slava,
vsi naj si v róke sežejo,
de oblast
in z njo čast,
ko préd, spet naša boste last!

To so velike besede našega največjega pesnika in uvodne misli ob rojstnem dnevu naše domovine. Leto 2020 je posebno leto, ki se je začelo s strahom pred nalezljivo boleznijo covid-19. Ves svet se je spremenil, to smo in še zmeraj čutimo predvsem s prepovedjo druženja v večjih skupinah. Seveda so posledično odpadle vse javne prireditve.

Dan državnosti, 25. junij, na ravni občine običajno obeležimo s proslavo v dvorani KPC Majšperk. Tokrat smo bili člani UD Ustvarjalec Majšperk kot organizatorji proslave pred težko preizkušnjo: ali ne pripraviti proslave ali pa jo posneti in predvajati na lokalnem TV-programu? Glede na to, da smo na področju priprave snemanja nezkušeni, smo si smelo zastavili cilj, da se na ta način poklonimo Sloveniji.

Spoštovani Slovenci, drage Slovenke, državljani, državljanke, občani, občanke, UD Ustvarjalec Majšperk je v sodelovanju z Občino Majšperk in društvu pripravil in posnel prireditev v počastitev državnega praznika, ki je

Foto: Peter Kitak

bila večkrat predvajana na lokalni TV SIP. V imenu Občine Majšperk, UD Ustvarjalec Majšperk in svojem vam, dragi Slovenci in Slovenke, iskreno čestitam ob dnevu državnosti. Smo samostojni! Spoštujmo se, bodimo humani, bodimo prijatelji in borimo se skupaj za lepšo prihodnost.

Vse spoštovanje in zahvalo si zaslužijo tudi občinska kulturna društva, ki so stopila skupaj in se s snemanjem proslave poklonila Sloveniji in Slovencem. Pevski zbor

KUD Majšperk pod vodstvom zborovodje Mirka Vedlina se je na začetku poklonil z državno himno in pesmijo Čudovit je ta svet. S skladbo Tvoje ime, Slovenija sta se predstavili Ajda Bezjak in Zala Doberšek. Vse to je v objektiv kamere spravila in obdelala Branka Vedlin.

Društvo KPD Stoperce je risalo Narodovo skupinsko sliko (Ervin Fritz); narisali so jo Mira Potočnik, Anica Taciga, Janja Kitak, Sara Lampret, Vita Šprajc, Zara Korže, Lara Bedenik, Rahela Kitak. Peter Kitak je skozi izurjeno oko svoje kamere napravil čudovit okvir slike.

Nekatere prispevke je posnela ekipa TV SIP, jih dokončno obdelala in pripravila za ogled na malih ekranih. Slavnostni nagovor je imela županja občine Majšperk dr. Darinka Fakin. Pesem Kaj je največje (Möderndorfer) so nam recitali učenci 6. b iz OŠ Majšperk (Zoja Travnika, Larisa Kamenšek, Anej Vinkler, Sara Kurnik pod mentorstvom učiteljice Slavice Taciga). Nejc Lovrenčič je s Cankarjevim odlomkom iz besedila Lepa naša domovina nastopil v imenu društva SmoTeater. ŠKD Sestrže je s harmoniko zastopal Blaž Mesarič (Na ribniškem sejmu, ans. Mihelič). Fantje iz Društva glasbenih delavcev Ptujška Gora - Majšperk so zaigrali dve avtorski skladbi z naslovom Haloški fant in Moje Haloze (Franc Bogme). Leon Leskovar je televizijsko prireditev v čast domovini zaključil s kitaro instrumentalno podlago Rihannine skladbe Stay. Scenarij in povezovanje programa sem prevzela Suzana Dimnik.

Ko razmišljam o Sloveniji, se spomnim svoje mame in njenega vrta. V času socialistične diktature ni bilo izobilja, ki ga poznamo danes. Ona je kot skrbna gospodinja z močjo narave, odločnostjo, pridnostjo in ljubeznijo spremenila svoj majhen vrt v zelenjavni raj, ki je preživel družino. Takšno jaz vidim Slovenijo: majhno, z odločnimi, pridnimi ljudmi, polnih ljubezni, ter čudovito mavrično naravo – pravi raj na zemlji. Bodimo ponosni nanjo in prispevajmo, da bo naš raj še bolj rajski. Pa recimo naši domovini za rojstni dan: »Slovenija, ne moremo te dovolj dobro naslikati ali ujeti v fotografski objektiv, kajti imamo te v svojih srcih!« Srečno, Slovenija!

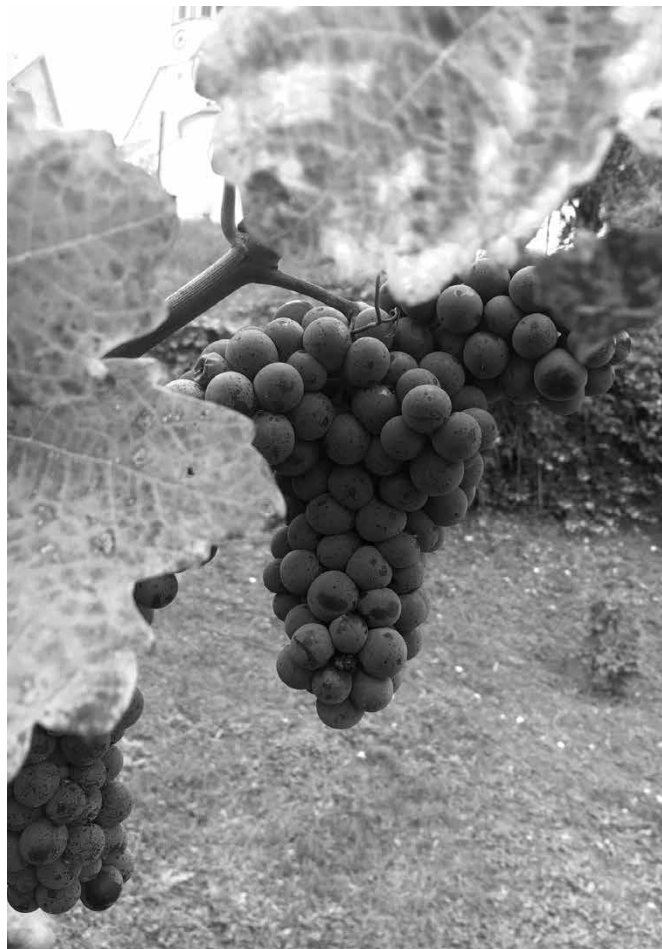

Foto: Peter Kitak

Nazadnje še, prijatli,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbrat'li,
ker dobro v srcu mislimo;
dókaj dni
naj živí
vsak, kar nas dobrih je ljudi!

Suzana Dimnik

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Planinski kotic

Pozdravljeni, bralke in bralci našega glasila. Zadnje utrinke z naših pohodniških akcij ste lahko prebirali v aprilski številki našega občinskega glasila. V junijski številki smo poskrbeli za podrobnejšo predstavitev našega društva ob 70-letnici. Ponovno pa smo tukaj s svežimi novicami. Ko sem sestavljal prejšnji prispevek, smo se že soočali z omejitvami, ki jih je prinašal covid-19. Žal so stroge omejitve, ki jih je prinašal virus, trajale skoraj tri mesece. Naša druženja smo v tem času nadomeščali z osebno rekreacijo. Žal pa so zaradi omejitev odpadle vse pohodniške akcije, načrtovane za marec, april in maj. Ko se je širjenje

virusa umirilo, smo tudi mi zopet zakorakali po gorskih poteh. Katere hribe in gore smo osvajali, pa preberite v naslednjih vrsticah.

Zadnjo soboto v maju smo se povzpeli na 1699 m visoko Uršljo goro. Pohoda se je udeležilo kar 49 pohodnikov in pot so kljub »koronski pavzi« zmoogli vsi.

V juniju smo osvojili Zasavsko Sveto goro. Ob povratku domov smo obiskali še geografsko središče Slovenije – Geoss in se potem z osebniimi avtomobili s krajšimi postanki vrnili domov. Konec junija smo se rekreirali na Pohorju, kjer smo prehodili sotesko potoka Lobnica. Potok

Zasavska Sveta gora

Uršlja gora

nas je presenetil s slapovi, ki jih ustvarja na svoji poti v dolino, seveda pa sta bila najlepša Veliki in Mali Šumik. Polna luna nam tudi v juniju ni dala spati. Opazovali smo jo na že skoraj tradicionalnem pohodu mimo Krebsovih na Jelovicah. Že po poti smo se okrepčali pri Janezu Vuku in Marjanu Žumru, nato pa bili deležni gostoljubja Krebsovih. Od Krebsovih ni nihče odšel lačen in žejen. Za ponujene dobrote in gostoljubje se jim vsi skupaj iskreno zahvaljujemo.

V juniju smo poskrbeli še za rekreacijo s kolesi. Kolesarjenje si bo poleg sladoleda v Slovenski Bistrici večina udeležencev zapomnila še po mokrem in deževnem zaključku.

Julij je čas za vzpone v visokogorje. Tudi mi smo že težko čakali na prvi letošnji vzpon nad gozdno mejo. Na prvo julijsko soboto je bil naš cilj 2332 m visoka Mala Mojstrovka. Vzpon smo pričeli na Vršiču in se na vrh povzpeli po južni poti. Vremenske razmere za vzpon so bile idealne, saj nas je spremljalo sonce in prijetno sveže temperature. Popoldne pa smo se povzpeli še do Poštarske kočice na Vršiču in poskrbeli za svoje želodčke.

Kolesarjenje smo izvedli tudi v juliju; udeležilo se ga je kar 20 kolesarjev. Kolesarili smo iz Majšperka v Lovrenc na Dr. polju, kjer so nam Hertiševi pripravili dobrodošlico. Nato smo se mimo Kidričevega peljali do novega parka Green Lake v gramoznici Pleterje, kjer smo si pogledali rekreacijski center. Pot nas je nato peljala vse do Rač, kjer smo si privoščili sladoled, nato pa nadaljevali proti Šikolam in mimo Sestrž nazaj domov.

Vso pomlad in poletje pa smo bili pridni tudi na planinskih poteh in pri vzdrževanju okolice našega zavetišča. Naši markacisti so tako opravili že pet delovnih akcij.

Toliko o naših potepanjih in drugih aktivnostih pozno spomladi in na začetku poletja. Žal se širjenje virusa v zadnjem mesecu malo krepí, mi pa bomo morali biti pri izvajanju pohodov previdnejši in upoštevati omejitve, ki jih ponovno uvaja država. Mislim, da nam bo s prilagoditvijo števila udeležencev in dobro voljo uspelo nadaljevati sezono. Seveda pa bomo v primeru nadaljevanja omejevanja druženja večjega števila udeležencev morali izpustiti tradicionalni pohod ob občinskem prazniku. Tudi obeležitev jubileja ob 70-letnici bo morala še malo po-

Slap Šumik

čakati. Kljub vsemu pa ste vabljeni na naše pohodniške aktivnosti, ki so zaradi gibanja v naravi in ob upoštevanju zmanjšanega števila udeležencev in varnostnih ukrepov lahko dovolj varne.

Predsednik Planinskega društva Majšperk
Miran Smolej

Z Gorenjske na Štajersko s konji

Iz spontane ideje je nastala lepa zgodba dveh kočijažev, ki sta se s kočijo odpravila z Gorenjske na Štajersko. Konjarska kolega Zvonko Ribič iz občine Majšperk in Mitja Medved iz občine Kidričevo sta se 23. 6. 2020 točno ob 11.07 izpred znamenitega zlatoroga ob Bohinjskem jezeru ob spodbudi prijateljev odpravila proti Ptujski Gori.

Ideja se je porodila Mitji lani na veselici, ko je slišal narodnozabavno pesem ansambla Storžič V Bohin' ma d'ž ta mvade, in Zvonko je bil takoj za ta podvig. Za to dolgo pot sta začela pripravljati dva žrebca, štirinajstletnega Alfa in enajstletnega Pika. Po kratkih pripravah sta počakala na prvo lepše letošnje vreme in se odpravila.

Takšna pot ne bi bila nenavadna, če bi bilo to pred davnimi leti, ko ni bilo niti vlaka niti avtomobila. Samo spomnimo se zgodbe o tem, kako so Slovenci potovali s kočijo med Ljubljano in Dunajem. Dandanes pa lahko rečemo, da je to kar pogumen podvig.

Pot ju je vodila najprej v Naklo, kjer sta prvo noč po 60 km prespala pod zvezdami v najboljši družbi konj. Naslednji dan sta pot nadaljevala proti Snoviku, kjer sta ju dobrosrčno sprejeli družini Mali in Burja. Konja sta bila deležna hlevske oskrbe, Zvonko in Mitja pa »piknikplaca« ob potoku in neponovljivega druženja s prijatelji ob ognju in petju. In ker ima v Bohinju dež res ta mlade, sta bila naslednji dan le-tega deležna v polni meri. Počasi, a vztrajno in še vedno dobre volje sta se kljub dežju odpravila skozi Tuhinjsko dolino proti Gomilskemu, kjer so jima dobri ljudje in prav tako ljubitelji konj ponudili prenočitev in postojanko na ranču Mustang. Zvonko in Mitja se rada pošalita: »Najlepši je hotel pod smreko.« Naslednji dan ju je pot vodila do ranča Jurjeve konjenice v Tepanjah.

Seveda sta Zvonko in Mitja kot dobra konjarja ves čas lepo skrbela za žrebca. S seboj sta imela seno in oves, tega konja pojedla po pol kocke na dan (ena je težka okoli 20 kilogramov). No, za njiju pa so ves čas skrbeli ljudje dobre volje, ki sta jih srečevala na poti.

Čeprav sta bila utrujena in vesela, ju je čakala še zadnja etapa do cilja v dolini pod Ptujsko Goro, kjer so ju že nestrpno čakali prijatelji. Peti dan, po dolgih 250 km, sta ob 18.30 zaključila svojo odisejado, ki je med seboj povezala kar nekaj duš dobre volje, slovensko besedo v stihih in zaupanje dveh izjemnih žrebcev.

Ob tej priložnosti se zahvaljujeta občinam Majšperk, Bohinj in Kidričevo za podarjene zastave, ki sta jih ponosno razprostrla v vetru na poti.

Saška Susman

Foto: Marko Feist (Slovenske novice)

Turnir v malem nogometu

Športno društvo Stoperce je tudi letos, sicer bolj pozno, organiziralo društveni turnir v malem nogometu v športnem parku Stoperce. Turnir je bil izveden 26. 6. 2020. Letošnje leto se je za zmago potegovalo pet ekip iz petih društev v Stopercih. Mogoče smo pogrešali kakšno ekipo, ampak gre to pripisati trenutni situaciji v svetu. Ker je bilo letos pet ekip, je tekmovalje potekalo tako, da se je pomerila vsaka ekipa z vsako. Na koncu smo dobili zmagovalca, ki je imel največ točk. Letos so imeli največ sreče in seveda poguma člani Športnega društva Stoperce, ki so se na koncu veselili težko priigrane lovorike. Videlo se je, da se za nogometno prihodnost v Stopercih ni bati, saj je bila ekipa KPD-ja sestavljena iz samih osnovnošolcev (razen vratarja). Ugotovljeno je bilo (tako kot prejšnja leta), da bi bilo v Stopercih dobro imeti veliko tribuno (dobra bi bila tudi velika dvorana), saj je na turnirjih vedno prisotnih veliko oboževalcev okroglega usnja, dobre družbe in veselja. Tudi letos je bilo poskrbljeno za pogostitev s hrano in pijačo. Turnir se je zaključil pozno ponoči in upamo, da se vidimo

tudi naslednje leto na istem kraju. Zahvala za organizacijo gre Športnemu društvu Stoperce.

Žiga Sledič

Planinski tabor 2020

Planinsko društvo Donačka gora Stoperce je tudi v letu 2020 organiziralo mladinski planinski tabor, ki je letos potekal od 10. 7. pa do 12. 7. na Jelovica.

Letošnje leto je zaradi znane situacije posebno leto in tudi mi nismo bili najbolj prepričani o izvedbi tabora, vsekakor pa smo sprejemali drugačne odločitve kot pretekla leta. V želji, da mladini v našem planinskem društvu ponudimo neko doživetje, smo se odločili, da tabor izvedemo pri gozdarski hiši na Jelovica. Letos je bilo vseh udeležencev 26.

V petek zjutraj smo se zbrali pred domom krajanov v Stopercih ob že tradicionalni uri, ob 10.00. Malo smo počakali zamudnike, naložili šotore in opremo v avtomobil ter se nato »lahkih nog naokrog« odpravili skozi center Stoperc, čez igrišče in breg do Grdine. Nato je sledil dolg vzpon skozi gozd, kjer smo prečili tudi adrenalinski park Stoperce (podrta drevesa na gozdni cesti). Po »mučnem vzponu« smo imeli na Zajah daljši počitek in pohodniško malico. Nato smo se ponovno vzpeli do grebena ter nadaljevali pot po vrhu, mimo najvišje točke Stoperc (Jelovice) in do gozdarske kočice na Jelovica. Tam smo postavili šotore, naredili taborniško zastavo in pripravili kurišče za taborni ogenj. Sledilo je kosilo in nato je bila ena vodna igra dovolj, da smo porabili 400 vodnih balonov (kasneje smo vse tudi pobrali). Sledile so različne družabne in športne igre. Že smo bili pri večerji, ponovno tradicionalni (»mlečni gres«), kasneje pa je kar hitro prišel na vrsto prižig ognja in peka hrenovk, pasje radosti in tudi peka gob, nabranih na poti.

Naslednji dan so bili naši najmlajši budni že okrog 6.00, nato so spet postali živahni ob 7.00, tako da smo počasi iz šotorov prišli tudi najstarejši. Sledila je jutranja telovadba, po njej

pa ponovno tradicionalni zajtrk s priokusom makaronov z jajci (makaroni so ostali od kosila). Po zajtrku pospravljanje, igranje iger, sledile so štafetne igre brez vodnih balonov in nato smo se počasi opremili in odpravili do Bolfenka. Na poti smo seveda nabirali gobe, da smo lahko kaj jedli za kosilo. Na igrišču smo igrali ragbi, nogomet, se skrivali in se veliko pogovarjali. Ob pogledu proti nebu smo se odločili, da se hitro odpravimo do cerkvice in nato nazaj proti taboru. Po hitrem postopku smo pospravili šotore in pojedli kosilo, pripravljeno tudi iz nabranih gob, poleg njih pa svinjske zrezke v omaki, »restan« krompir in riž. Začelo je deževati, zato smo igrali le družabne igre. Počasi je bil čas za večerjo in po večerji smo prepevali in igrali na kitaro. Brez ognja smo odšli spat in

kar hitro zaspali.

Naslednje jutro je spet sledila jutranja telovadba, po telovadbi zajtrk in nato smo počasi začeli pospravljati. Ko smo pospravili svoje stvari, je sledil tekmovalni orientacijski pohod po Jelovicah. Mladina je bila razdeljena v tri enakovredne skupine. Nato smo se odpravili proti Stopercam. Ubrali smo malo drugačno pot, zato smo dokaj hitro prišli v Stoperce. Malo smo počakali na igrišču oziroma pred domom krajanov in potem je končno prišlo kosilo (pice), nato pa zaključek tabora in odhod domov.

Zahvalil bi se rad vsem otrokom in njihovim staršem, ki so nam jih zaupali v teh časih. Zahvala gre Župnijski karitas Stoperce, ki nam je darovala živila, in našemu zaledju planinskega društva, ki je skrbelo za nemoten potek tabora. Največja zahvala pa gre vsem spremljevalcem, vodnikom in kuharici, ki so/smo poskrbeli, da smo mladini ponudili vsaj nekaj druženja in aktivnosti, za kar so bili mogoče prikrajšani v teh mesecih. Se vidimo naslednje leto.

Žiga Sledič

Kmečki praznik, kot ga še ni bilo

Osemindvajset let, vsako leto isto, pa vendar še kako drugače. Povezanost ljudi, ideje, organizacija, skrb za lepo vreme, hladno pijačo in še bi lahko naštevala. Kaj pa letos? Kako je lahko v trenutku vse drugače? Roko na srce, marsikdo je v preteklosti razmišljal, kakšno breme je ta prireditve in koliko skrbi je na marsikaterih plečih. Ampak danes vsi razmišljamo le o tem, češ kakšna škoda, da ga letos nismo izpeljali. Stoperskim domačinom je zadnjo soboto v mesecu maju nekaj manjkalo. Seveda, kmečki praznik! Spomnili smo se, kako bi dva dni prej postavljali šotor, dan pred praznikom imeli ocenjevanje suhomesnih izdelkov ter vina. Prav tako bi imela podružnica dan šole.

Letos žal temu ni bilo tako. Ker pa se Stoperčani ne damo, smo kljub težkim časom 3. julija priredili ocenjevanje vina in suhomesnih izdelkov. En dan prej, v četrtek, so se med 20. in 21. uro pobirali vzorci. V petek ob 9. uri je bilo na vrsti ocenjevanje suhomesnih izdelkov. Tričlanska komisija, ki ji je predsedoval g. Peter Pribožič, je ocenila sedem izdelkov. Zlato priznanje sta prejela Alojz Galun za domačo bunko, Rudi Jernejšek pa za panceto s poprom. Srebrno priznanje so za

salamo prejeli Anica Taciga, Marcel Stojnšek in Srečko Taciga. Tudi bronasti priznanji sta bili podeljeni za salame, in sicer sta ju prejela Ivan Leskovar in Boštjan Žunkovič. Ob 18. uri je bilo na vrsti ocenjevanje vina. Na ocenjevanju je bilo 15 vzorcev, kar je seveda precej manj kot pretekla leta. Povprečna ocena vseh vzorcev je bila 17,87. Najboljšo oceno (17,7) je za zvrst prejel Rudi Jernejšek. Med sortnimi vini pa je za rumeni muškati najvišjo oceno (18,3) prejel Ivan Tacer. Vsi prisotni so lahkookusili vse vzorce in povedano mi je bilo, da so degustirali res zelo dobra vina, saj so imeli vsi vzorci več kot 17 točk, torej so prejeli sama srebrna in zlata priznanja. Ker naslednji dan ni bilo prireditve, na kateri bi podelili priznanja, so bila le-ta podeljena kar po ocenjevanju.

Torej: imeli smo ga, pa ga nismo. Kmečki praznik, kot smo ga vajeni, letos žal ni bil organiziran. Je pa Združenje plemenskih telic Stoperce organiziralo in izvedlo ocenjevanje suhomesnih izdelkov in vina. Na rezultate smo lahko ponosni in zavedajmo se, da je domače še vedno najboljše.

Ida Žunkovič

Devetdeset let Kristine Korez

Na pomladni dan, 21. 3. 2020, je v Stogovcih praznovala častitljivih 90 let gospa Kristina Korez. Člani Rdečega križa in Župnijske karitas Ptuska Gora smo jo zaradi epidemije obiskali dobre tri mesece kasneje, 5. 7. 2020. Nasmejana in dobre volje nas je pričakala v družbi svojih domačih. Svoj topel dom in vzorno družino si je ustvarila skupaj z možem Jankom, s katerim si še vedno krajšata lepe in pa temne trenutke, ki jih prinaša življenje. Gospo Kristino so razveseljevali trije otroci: sinova Janez in Branko ter hči Kristina, ki so si ustvarili svoje družine. Žal pa ji je bolezen lani jeseni iz bližine iztrgala najstarejšega sina. Vsem trem otrokom je dajala, kar je največ mogla. Dajala je materinsko ljubezen ter vzorno in preprosto življenje. Na jesen življenja pa je vesela, da lahko uživa na kmetiji, ki sta si jo ustvarila skupaj z možem Jankom. Ker pa že obema pešajo moči, je skrb za njiju prevzel sin Branko z družino. Pri vsakodnevnih opravilih sta ji v veliko podporo snaha Marjeta in vnuk Miha. Zelo se razveseli tudi hčere z družino ter družine že pokojnega sina. S svojo ljubeznijo, nauki in

zgodbami iz svojega življenja pa nežno boža šest vnukov in pet pravnukov. Gospe Kristini želimo še veliko zdravja in veselja v družini njenih najdražjih, vsem domačim pa se zahvaljujemo za gostoljubje.

Člani Rdečega križa in Župnijske karitas Ptuska Gora

Cvetoča lipova vejica očetu v grob

V spomin Milanu Tucoviću (1938–2020)

Med letošnjim cvetenjem lip se je iztekla življenjska pot našega ata Milana Tucovića, upokojenega miličnika iz Majšperka. V mojem otroštvu je ata vsako leto nabiral lipovo cvetje za čaj, najpogosteje okoli gradu na Bregu, tam, kjer je bil njegov drugi dom, dokler je tam še delovala postaja milice. Marsikdo, ki ga je poznal, ne ve, da je rad sušil zdravilne rastline – kakor tudi ne še kakšne druge zanimive podrobnosti iz njegovega življenja, ki jih bom skušala strniti v tej okrajšani verziji poslovnega govora. Rodil se je leta 1938 v zaselku Krplivnik blizu Hodoša na Goričkem v Prekmurju. Čeprav je imel srbski priimek, se je rodil v Sloveniji, materi Faniki, Madžarki, in očetu Velimirju, srbskemu financarju, ki je služboval na takratni jugoslovansko-madžarski meji. Njegovi najzgodnejši spomini so segali v srbsko vasico Gostilje na planoti Zlatibor blizu Užica, od koder je bil doma njegov oče. Tam se je rodil tudi znameniti srbski socialdemokrat Dimitrije Tucović. V Slovenijo se je vrnil odslužit vojaški rok in tu je postal miličnik. Spoznal je svojo bodočo ženo, našo mamo, Martino oz. Tiniko – usodna je bila plaža Podfošt ob Dravinji, reki, ki je bila takrat tako čista, da so se ob njenem okljuku proti Stanečki vasi v tolmunu lahko kopali. Mladima Milanu in Tiniki ni bilo z rožicami postlano. Slabe bivalne razmere, težki delovni pogoji, nizki dohodki. Z neznanskimi napori in odrekani sta odkupila in prenovila nekdanjo kaplanijo. Tudi podlessek sta nabirala, ga sušila in prodajala njegovo zdravilno seme – takrat je to še bilo mogoče, danes je ta rastlina na travnikih ob Dravinji zaradi prepogoste košnje malodane iztrebljena. Da sploh ne omenjam lisičkov in jurčkov, ki niso vsi končali na krožniku, temveč

na zadružni tehtnici. Vsak dinar je bil pomemben.

Kot miličnika se ga marsikdo spominja predvsem po tem, da je ljudem pomagal, čeprav so z njim tudi strašili otroke – predvsem so se ga menda bali tisti, ki so se vozili z mopedi brez izpita. Njegovo poklicno pot so zaznamovali blatni haloški klanci 60., 70. in 80. let prejšnjega stoletja in tisto, kar je takrat spremljalo haloškega človeka in kjer je moral biti prisoten miličnik: nesreče, samomori, kraje, nasilje ... Če pomislim, kaj vse je »reševal«, kot se je večkrat žargonsko izrazil o svojih primerih na terenu, mi pred očmi vstajajo podobe ljudi in pokrajine kot na fotografijah letošnjega Prešernovega nagrajenca Stojana Kerblerja. Naš ata je tisti čas in Haloze, ki jih je Kerbler upodobil na fotografijah in jih, kot je fotografski mojster v intervjujih večkrat poudaril, ni več – še doživel.

Še potem ko se je ata upokojil, je rad priskočil na pomoč.

Zgodaj je vstajal in neštetokrat me je prebudil zvok pisalnega stroja, ko je v kuhinji sestavljal kakšno prošnjo za koga iz Haloz. Ljudje so k Tucoviču hodili po nasvete in usluge, izposojat si »pumpo« za kolo, da so se lahko pripeljali do Plajnskega, po bencin, da so se lahko odpeljali domov v Stoperce. Spreten je bil z rokami: izdeloval je le-stve, »klepove« za klepanje kose, klopce, brezove metle, kuhinjske deske, kuhalnice, pručke, poličke in cvetlična korita. Vsako pomlad mi je kot malčici izrezljal vrbovo piščalko, naredil gugalnico, postavil mlinček na potočku, hodil z mano na sprehode, izdelal številne ptičje gnez-dilnice, me naučil razlikovati drevesa po lubju in listih, mi pokazal »place« za gobe ... Majšperk in kar se je zgodilo

v Majšperku, ostaja v atovih zvezkih – več kot 30 let je vestno pisal kroniko o dogajanju v družini, vasi in svetu. Kot je francoskega pisatelja Marcela Prousta okus magdalenice v lipovem čaju spomnil na domači Combray, tako me bo vonj cvetoče lipe, katere vejico sem mu spu-stila v odprti grob, za vedno spominjal na našega ata, ki se je poslovil na pragu poletja.

Vladka Tucovič Sturman

Modernizacija ceste do hišne št. Kupčinja Vrh 6

Julija 2020 smo asfaltirali dovozno pot do domačije Adam predvsem zaradi že nekaj let registrirane dopolnilne dejavnosti na kmetiji. Cesta je dolga 360 m in je povezana na ob-činsko lokalno cesto Stoperce–Travni Potok–Završe–Žetale. Vse je potekalo lepo in prav, za kar se zahvaljujem podje-tjema Žolger Jožef s.p. za pripravljala dela in Asfalt Kovač d.o.o. za asfaltiranje. S strani nekaterih občanov smo deležni

kritik, češ da nam je modernizacijo ceste financirala Občina Majšperk, čeprav vodi samo do enega gospodinjstva. Zato želim pojasniti, da smo za modernizacijo ceste vse storitve in material plačali sami. Res je, da sem se nekaj časa dogovarjal z Občino Majšperk o možnosti vsaj delnega sofinanciranja, vendar do takšnega dogovora ni prišlo.

Albin Adam

IZ ŠOLSKIH KLOPI

Uspelo nam je sestaviti folklorni mozaik!

Da skupaj zmoremo več, držim kot pribito. S skupnimi močmi nam je uspelo v folklorne kostume obleči 18 deklet in dva fanta. Prvo pomerjanje kostumov je izzvalo iskreno otroško veselje, kar je še ena potrditev, da je kostumiranje mladih folklornikov prava spodbuda za razvijanje folklorne dejavnosti na OŠ Majšperk. Še enkrat hvala prav vsem, ki ste na najrazličnejše načine pomagali zbrati sredstva za šolski sklad; hvala tudi vsem donatorjem folklorne dejavnosti: Cestni inženiring, d.o.o., Dino trgovina, Miran Satler s.p., Elektro storitve, Vuk Alen s.p., Foto Brbre d.o.o., Lekarne Ptuj, PE Lekarna Majšperk, Lorber Ida s.p. – računovodstvo, RDPOT, trgovina in storitve, d.o.o., Top design pohištvo, Damjan Toplak s.p., Tošić Zorica – zasebna zobna ambulanta, Verdenik Marjan s.p. – storitve z gradbeno mehanizaci-

jo, Žnidarko Drago s.p. – avtoprevoznništvo.

Petra Zorko

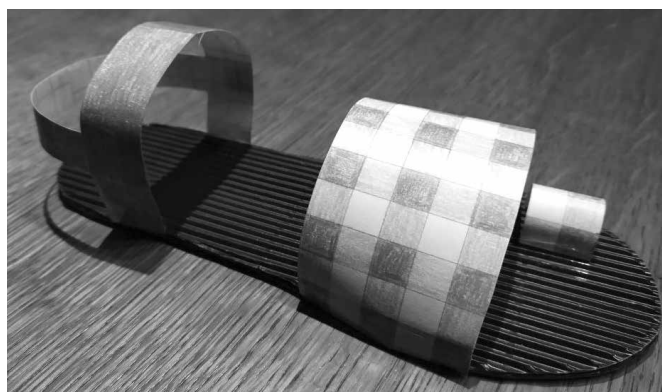
David Aubel – uspešen glasbenik in učenec

Na OŠ Majšperk smo ponosni na bodočega petošolca Davida Aubla, ki si je z glasbenimi dosežki priigral naziv NAJ GLASBENIK občine Ptuj za šolsko leto 2019/20. David igra pod vodstvom mentorja Nejca Cvirna. Končal je 3. razred kitare v Zasebni glasbeni šoli v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj. Tudi na OŠ Majšperk nam je s svojo kitaro že obogatil prireditve in popestril učne ure glasbene vzgoje. V času šolanja na daljavo sta nam s sošolko Nežo Mohorko priredila čaroben koncert s kavča. Tudi zadnji šolski dan smo četrtošolci imeli priložnost, da ga zaključimo ob zvokih kitare našega mladega glasbenika, ki je iz šolskih klopi izzval in nevsiljivo opogumil še ostale vrstnike, da so nam polepšali dan z glasbenimi točkami. David se ne ponaša le z glasbenimi dosežki, ampak je tudi uspešen učenec v šoli. Na začetku šolskega leta je o sebi zapisal: »Znam igrati kitaro, skuhati kavo, speči palačinke, jajce in umiti posodo.«

Svet skozi mlade oči

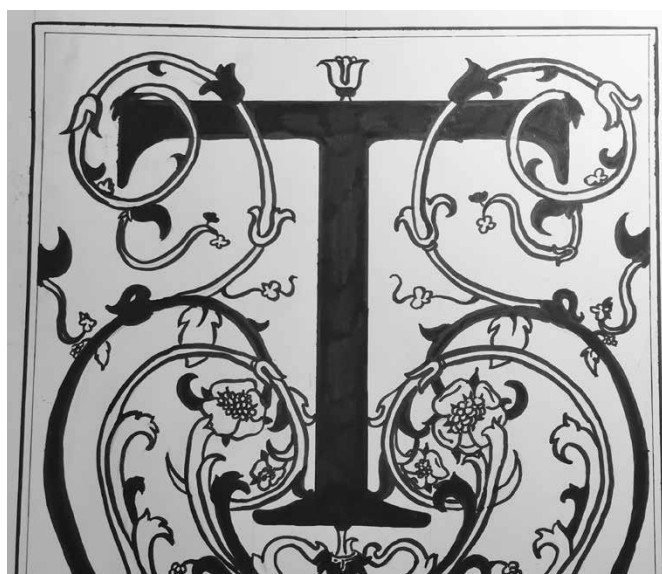
Tudi v tokratnem Majšperčanu objavljamo nekaj likovnih izdelkov osnovnošolcev (nekateri smo objavili v junijski številki). Vsa dela so nastala doma, v času šolanja na daljavo, in sicer pri likovni umetnosti in likovnem snovanju. Naloge so bile zasnovane tako, da so zajemale vsa področja umetnosti, tako da so učenci fotografirali, risali, slikali ter prostorsko in kiparsko oblikovali. Mentorica obeh predmetov je Majda Črešnik, prof. lik. um., ki je zapisala, da je na svoje učence ponosna, saj so bili pri kreiranju izdelkov zelo domiselni. Med likovne izdelke pa so se vtihotapile tudi pesmi in pesmice osnovnošolskih otrok.

Lara Križanec (poletna obutev)

Nika Planinc (poletna obutev)

Tjaša Arnuš (inicialka)

Narava

Nekoč, ko narava še ni bila polna zgradb, vse bilo je bolj živo.

A zdaj, ko vse je polno cest in avtov, počutim res se zelo krivo.

Res ne vem, če se ljudje zavedamo svojih dejanj.

A izgleda, da pogosto ne pridemo do pravih spoznanj.

Večkrat ne vem, kaj naj si mislim.

A naj vam nekaj povem. Planet B ne obstaja.

Aneja Šteinberger, 9. A

Jan Brglez (polna in votla plastika)

Pjemanska goša

O, prelepa ti moja goša!

Zakaj odšla si zdaj, ti goša?

Prelepo tvoje glasno žvrgolenje
budi mi moje žalostno življenje.

Potoki tvoji šume,
ker vzela si moje šuhe,
nekateri kličejo te šuma,
vendar zame si vedno ljuba.

Listje tvoje je povsod,
ker vetrovi prihajajo od tod.
Zakaj odšla si daleč stran,
ko najlepši je dan?

Žiga Planinc, 9. b

Žan Cep (arhitekturna fotografija)

Narava

Svetli sončni žarki
padajo na nas,
padajo na gričke
in na vsako vas.

Lepi grički nam pojo,
nam deželo posvetlijo.
Oslepijo vsako šojo,
ko čez hribe norijo.

Zazrem se vase,
kar obstojim, razmislim,
medtem ko gledam klase
z obrazom kislim.

Spomnim se na stare čase,
podrli smo veliko dreves,
veliko nam bilo je mase,
a porabili smo ves les.

Ob potoku se ustavim,
ob potoku se nastanim.

Pojem še eno veliko figo,
ko berem najboljšo knjigo.

V naravi najdem svoj mir,
sem v elementu svojem.
Za povrh spijem en kefir
in si seveda nekaj zapojem.

Svobodni v naravi
smo vedno pri ta pravi.
Nikoli se nam ne mudi,
čas tu kar obstoji.

Ko pa misliš si
in veš,
da vse je v redu,
kar odmeva po neredu!

V glavi vse ti šviga,
vse se miga,
levo, desno,
nič ni resno.

Jerneja Pšeničnik, 9. a

Klara Križanec

Za mamico

Rada, mamica, te imam
do neba in vsega,
za materinski dan
ti rože bom nabrala.

Prinesla ti darila bom,
poljubčke in objemčke za vsak dan,
ampak najpomembnejše, mami,
rada te imam.

Eva Bajec, 4. c**Mamin dan**

Ko moja mami zjutraj vstane,
si najprej oči pomane,
se v kopalnico odpravi
in že v hiši zadiši po kavi.

Potem odhiti v službo,
kjer ji stranke vsak dan delajo družbo.
Tam je včasih prav naporno,
a moja mami vse opravi vzorno.

Ko nazaj domov jo pot zanese,
še kaj babici odnese,
se z mano za šolo uči
in različna dela opravljati hiti.

Zvečer, ko se dan poslovijo,
pa me močno objame
in mi sladke sanje zaželi.

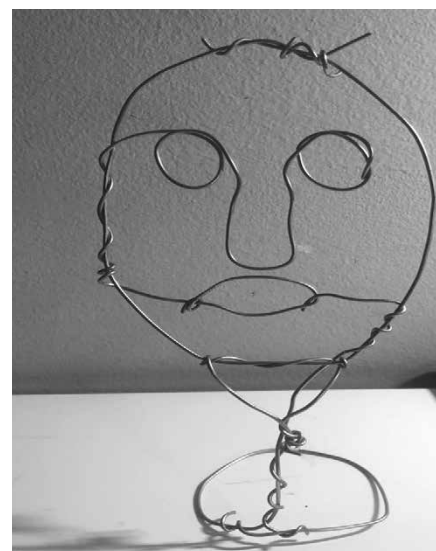
Anže Šalamun, 4. c**Mama**

Mamica je prijazen človek,
zjutraj nam naredi zajtrk,
rada jo imam iz vsega srca.
Včasih je jezna,
ampak ne močno,
potem je zopet vesela in se smeji.
Zvečer, ko gremo spat,
nas pride v sobice objet.

Tea Leva, 4. c**Mami, to je tvoj dan**

Ti si moja mami,
danes ti povem,
da rada te imam.

Danes praznik svoj imaš,
zato voščim ti vse najlepše
od srca – da srečna bi bila.

Daja Derviši, 4. c*Hana Wolf Zajšek (montažna plastika)**Sara Lampret (montažna plastika)*

Nagovor ravnateljice ge. Evelin Kočevar ob zaključku šolskega leta

Drage učenke, dragi učenci, spoštovani starši, cenjeni so-delavci.

V dneh, ko mnogi med nami že dopustujejo, drugi pa se na zaslužen počitek šele odpravljajo, mi dopustite, da strnem nekaj misli po koncu šolskega leta 2019/2020. To leto je obarvala predvsem pandemija koronavirusa. Kako je bilo to leto drugačno od tistih, ki smo jih sicer vajeni, nam kažejo predvsem novi pristopi k izvajanju pouka. Mnogi smo se s takšnim načinom poučevanja in učenja srečali prvič. Ne morem reči, da ni šlo brez težav, lahko pa z gotovostjo zatrdim, da smo s skupnimi močmi to šolsko leto uspešno pripeljali do konca. Na tej poti, polni nenehnega prilagajanja in včasih tudi neprijaznih sprememb, smo pokazali in dokazali, da smo sposobni premagati vsako na prvi po-

gled nepremostljivo prepreko.

Na tej viharji poti pa smo se tudi marsičesa naučili. Naučili smo se, kako potreben je stik med ljudmi, hkrati pa smo se naučili, kako lahko z moderno informacijsko tehnologijo to težavo premostimo in tehnološke rešitve podredimo tudi okolju, kot je pouk. To znanje in ta spoznanja nam bodo zagotovo olajšala delo v prihodnosti, ko se bomo prisiljeni srečati s takšnimi in podobnimi situacijami. Hvala vam za vaš trud in vašo potrpežljivost.

Vsem nam želim, da se v poletnih mesecih naučimo vsega, kar smo med letom pogrešali, si ponovno napolnimo baterije in se z novo pozitivno energijo ponovno srečamo na začetku novega šolskega leta. Še enkrat vam želim vse dobro v teh počitniških dneh in predvsem ostanite zdravi!

Uspehi učencev naše osnovne šole

Tudi v letošnjem šolskem letu so naši učenci nanizali kar nekaj uspehov na številnih področjih in s tem potrdili, da se z najmlajšimi na OŠ Majšperk dobro dela. Znanje, ki so ga pridobili v okviru tekmovanj, natečajev in drugih aktivnosti, je zagotovo najboljša popotnica za vse življenje, hkrati pa

je to priložnost za spoznavanje novih ljudi in njihovega načina dela. V prispevku so predstavljene aktivnosti in naši najuspešnejši učenci, ki so uspeli dober glas svojega kraja ponesti tudi izven občinskih meja.

Ime tekmovanja	Število tekmovalcev	Število bronastih priznanj na šolskih tekmovanjih	Število srebrnih, zlatih priznanj na območnih in državnih tekmovanjih
Cankarjevo tekmovanje Mehurčki		Tekmovanje se ni izvedlo.	
Cankarjevo tekmovanje od 4. do 9. razreda	41	19	2 srebrni priznanji
Kresnička - naravoslovna solnica		Tekmovanje se ni izvedlo.	
Vegovo priznanje (MAT) - Kenguru		Tekmovanje se ni izvedlo.	
Razvedrilna matematika	27	9	1 srebrno in 1 zlato priznanje
Matemček	116	55 bronastih priznanj 37 bisernih priznanj	22 učencev se je uvrstilo na državno tekmovanje; 4 zlata in 7 srebrnih priznanj
Logična pošast		Tekmovanje se ni izvedlo.	
Tekmovanje iz znanja logike	69	35	/
Tekmovanje iz angleškega jezika za 8. razred		Tekmovanje se ni izvedlo.	
Tekmovanje iz angleškega jezika za 9. razred	15	11	2 srebrni priznanji
Šolsko tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni	5	2	/
Hitro in zanesljivo računanje	45	45 priznanj za sodelovanje	2 uvrstitvi na državno tekmovanje: 3. mesto 6. mesto
Bober - računalniško tekmovanje	87	41	1 zlato priznanje
Računalniško tekmovanje - programiranje (Scratch)	6	2	/
Tekmovanje iz znanja zgodovine	9	3	2 srebrni priznanji
Fizika	4	2	Tekmovanje se ni izvedlo.
Šolsko tekmovanje v znanju - Vesela šola	16	6 bronastih priznanj	Tekmovanje se ni izvedlo.
Kemija - tekmovanje za Preglovo priznanje	8	4	/
Biologija - tekmovanje za Proteusovo priznanje	5	2	/
Državno tekmovanje v znanju iz sladkorne bolezni	1		1 srebrno priznanje
Državno tekmovanje za Zlato kuhalnico	3		Ekipno zlato priznanje
28. regijsko srečanje mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije 2020			1 srebrno priznanje

Na likovnem področju so učenci sodelovali na naslednjih natečajih:

- mednarodna kiparska kolonija mladih Črnomelj,
- likovni natečaj Uprave RS za zaščito in reševanje Naravne in druge nesreče - Bolje pripravljen kot poplavljen,
- mednarodni likovni natečaj Poštna znamka,
- mednarodni likovni natečaj Kraj burje,
- mednarodni likovni natečaj Lidice, Češka,
- likovni natečaj vrtca Zarja Kamnik Raziskujem senzomotoriko,
- likovni natečaj društva Naša zemlja Moja domovina – svoboden kot ptica,
- likovni natečaj Centra arhitekture Slovenije Vseslovenski dan habitata 2020,
- mednarodni likovni natečaj Bodi umetnik Igraj se z mano,
- likovni natečaj Media24 Vozi varno, (PO)misli na otroke – moja pot v šolo,
- likovni natečaji Društva Sobivanje: Spodbujamo prijateljstvo, Varno v vrtec in šolo (POŠ Ptujška Gora, POŠ Stoperce),

- natečaj podjetja Čisto mesto Ptuj Bodi eko, okraši smreko (POŠ Stoperce, POŠ Ptujška Gora, OŠ Majšperk – 1. VIO).

Gledališki krožek POŠ Ptujška Gora se je v tem šolskem letu kar nekajkrat predstavil občinstvu:

- nastop z gledališkimi uricami na prireditvi ob 30-letnici društva Sonček, društva za cerebralno paralizo Ptuj-Ormož, in 20-letnici VDC-ja (november, kulturna dvorana Gimnazije Ptuj),
- nastop z gledališkimi uricami na božičkovanju društva Sonček, društva za cerebralno paralizo Ptuj-Ormož (december, OŠ dr. Ljudevita Pivka Ptuj).

Gledališki krožek OŠ Majšperk se je predstavil z gledališkima predstavama:

- Božič tečnega jazbeca (za učence 1. VIO na matični šoli, PŠ Ptujška Gora, PŠ Stoperce in enoti vrtca Breg v prazničnem decembru),
- Strah Bavbav (Park pod tisočerimi zvezdami v Kidričevem, Ptujška božična pravljica v prazničnem decembru).

Najuspešnejši učenci OŠ Majšperk v šolskem letu 2019/20

BARBARA KROPEC, 9. a

Diamantni kenguru za osvojena priznanja na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru v vseh letih osnovnošolskega izobraževanja

Zlato priznanje za uspeh na državnem tekmovanju iz razvedrilne matematike
Zlato priznanje na državnem tekmovanju Matemčec

Srebrno priznanje za dosežek na območnem tekmovanju v znanju angleškega jezika
Zlato priznanje na računalniškem tekmovanju Bober

Srebrno priznanje za dosežen uspeh na državnem tekmovanju v znanju o sladkorni bolezni

Srebrno Cankarjevo priznanje za dosežek na območnem tekmovanju iz slovenščine
Priznanje za doseženo 3. mesto na državnem tekmovanju Hitro in zanesljivo računanje
Priznanje za odličnost vsa leta šolanja

HANA WOLF ZAJŠEK, 9. a

Srebrno priznanje na regijskem tekmovanju v znanju angleškega jezika
Srebrno priznanje iz znanja zgodovine na območnem tekmovanju
Priznanje za odličnost vsa leta šolanja

JURE FERLEŽ, 9. b

Zlato priznanje na državnem tekmovanju Matemčec
Priznanje za odličnost vsa leta šolanja

IVA GROBELŠEK, 8. b

Srebrno Cankarjevo priznanje na območnem tekmovanju iz slovenščine
Srebrno priznanje na 28. regijskem srečanju mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije 2020

ŽIGA PLANINC, 9. b

Srebrno priznanje iz znanja zgodovine na območnem tekmovanju

MARTIN KROPEC, 7. b

Srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz razvedrilne matematike

Priznanje za doseženo 6. mesto na državnem tekmovanju Hitro in zanesljivo računanje

Zlato priznanje za uspeh na državnem tekmovanju Matemčec

MIHA ŽUNKOVIČ, 6. a

Srebrno priznanje za uspeh na državnem tekmovanju Matemčec

SARA BEZJAK, 5. b

Srebrno priznanje za uspeh na državnem tekmovanju Matemčec

KAJA ADAM, 4. d

Srebrno priznanje za uspeh na državnem tekmovanju Matemčec

JAKOB KRIŽANEC, 3. a

Srebrno priznanje za uspeh na državnem tekmovanju Matemčec

JAKOB SEKEJ, 3. b

Zlato priznanje za uspeh na državnem tekmovanju Matemčec

ŽAN LUKA LONČARIČ, 2. a

Srebrno priznanje za uspeh na državnem tekmovanju Matemčec

MATIC VTIČ, 2. a

Srebrno priznanje za uspeh na državnem tekmovanju Matemčec

ŽAN EMERŠIČ, 2. c

Srebrno priznanje za uspeh na državnem tekmovanju Matemčec

ŽIGA PLANINC, 9. b

BLAŽ MOHORKO, 7. b

KEVIN POLAJŽER, 7. b

Zlato priznanje na državnem tekmovanju za Zlato kuhalnico

Devetošolci v letu 2019/2020

Da čas res hitro beži, potrjujejo tudi naši devetošolci, ki zapuščajo osnovnošolske klopi in se podajajo vsak na svojo življenjsko odisejajo. Čeprav je bilo letošnje šolsko leto zaradi koronavirusa predvsem zelo drugačno od prejšnjih, so naši devetošolci uspešno prijadrali do konca. Na njihovi nadaljnji življenjski poti jim želimo vse dobro in naj se radi vračajo v naše vrste.

Vodstvo šole s sodelavci

9. A

Prva vrsta z leve proti desni: Hana Wolf Zajšek, Jemeja Pšeničnik, Tamara Babšek, ravnateljica, Silva Korez, Nika Aubel, Kevin Kampos; Druga vrsta z leve proti desni: Anej Šteinberger, Lara Babšek, Leon Voglar, Nika Primužič, Julija Mlasko Verdenik, Filip Vražič, Ino Gorjanec; Tretja vrsta z leve proti desni: razredničarka Sandra Pišek, Barbara Kropec, Lucija Urlep, Urban Hajšek, Alia Gajser, Rok Korošec, Miha Vuk, Marcel Majhenič

9. B

Prva vrsta z leve proti desni: Neli Javernik Visočnik, Lea Zebec, Klara Križanec, ravnateljica, Leon Bundalo, Mitja Puc, Žiga Planinc; Druga vrsta z leve proti desni: Ajda Bezjak, Lara Križanec, Nika Planinc, Nely Korže, Nika Bezjak, Ana Frangež, Sara Lampret; Tretja vrsta z leve proti desni: razrednik Darko Kafel, Tadej Matko, Daniel Kunstek, Luka Drofenik, Jure Ferlež, Luka Francišek Cep, Tarik Šeliga, Jure Karneža

RAZPISI

Občinski razpisi

Občina Majšperk obvešča, da sta na voljo dva razpisa:

- **javni razpis za ohranjanje in spodbujanje kmetijstva v Občini Majšperk** v letu 2020, objavljen na spletni strani Občine Majšperk pod zavihkom Razpisi/Spodbujanje_kmetijstvoRazpisi/Spodbujanje_kmetijstvo: <https://obvestila.majšperk.si/razpisi/spodbujanje-kmetijstvo/>; prvi dan za oddajo vloge je 30. 6.

2020, razpis pa bo odprt do porabe sredstev;

- **javni razpis za spodbujanje podjetništva v Občini Majšperk** za leto 2020, objavljen na spletni strani Občine Majšperk pod zavihkom Razpisi/Spodbujanje_podjetništva: <https://obvestila.majšperk.si/razpisi/spodbujanje-podjetništva/>; prvi dan oddaje vloge je 30. 6. 2020. Razpis bo odprt do porabe sredstev.

Subvencionirano bivanje v študentskem domu v študijskem letu 2020/2021

Študentski dom Ljubljana

Študentski dom Ljubljana omogoča študentom v številnih domovih, ki se nahajajo v Ljubljani na različnih lokacijah v bližini visokošolskih zavodov (Rožna dolina, Mestni log, Center, Bežigrad in Šiška), kakovostne bivalne pogoje za študij po **subvencioniranih nastanitvenih cenah**.

Za bivanje v javnem zavodu Študentski dom Ljubljana je v okviru razpoložljivih kapacitet poleg pogojev, ki jih mora izpolnjevati študent za subvencionirano bivanje, potrebna tudi pravočasna prijava na Razpis za sprejem in podaljšanje bivanja študentov visokošolskega študija v študentskih domovih in pri zasebnikih za študijsko leto 2020/2021. Prošnjo za sprejem ali podaljšanje bivanja je treba oddati preko elektronske vloge na spletnem portalu evŠ. **Zadnji rok za oddajo prošnje je 17. avgust 2020.**

Študentom je za vse dodatne informacije glede navedenega javnega razpisa na razpolago pisarna

Vir: www.pexels.com

za študentske domove, ki za visokošolsko središče v Ljubljani deluje v Študentskem domu Ljubljana, in sicer na telefonskih številkah (01) 530 6027, (01) 530 6028 v času uradnih ur (ponedeljek, sredo, petek od 9.00 do 12.00, sredo od 14.00 do 16.00) ali na elektronskem

naslovu pisarnazasd@stud-dom-lj.si.

Študentski dom Ljubljana

Svetčeva ulica 9

1000 Ljubljana

Študentski dom Univerze v Mariboru

Rok za oddajo elektronske prošnje za sprejem in podaljšanje bivanja je odprt na spletnem portalu <http://portal.evs.gov.si/bivanje/>: od 15. julija do **17. avgusta 2020**.

Študenti lahko oddajo elektronsko prošnjo za sprejem ali podaljšanje bivanja na portalu eVŠ:

- s kvalificiranim digitalnim potrdilom se obrazca po pošti ne pošilja, temveč se prošnjo odda v eVŠ do 17. 8. 2020. Po pošti se mora priporočeno poslati ali osebno oddati v času uradnih ur pisarni za študentske domove v visokošolskem središču v Mariboru tiste priloge k prošnji, ki se jih v prošnji označi, da jih bo vlagatelj oddal po pošti (na prilogi mora biti naveden sklic na št. prošnje);
- z uporabniškim imenom in geslom (brez kvalificiranega digitalnega potrdila) se mora podpisan obrazec prošnje, izpolnjene v eVŠ do 17. 8. 2020, s prilogami poslati priporočeno po pošti ali osebno oddati do 21. 8. 2020, v času uradnih ur Pisarni za študentske domove Maribor;
- ali po novem: z računom avtentikacijske in avtorizacijske infrastrukture AAI-račun (za novince: digitalna identiteta ista, s katero ste se vpisali na Univerzo v Mariboru; za študente UM: digitalna identiteta um.si) - obrazca se po pošti ne pošilja, temveč se prošnjo odda v eVŠ do 17. 8. 2020. Po pošti se mora priporočeno poslati ali osebno oddati v času uradnih ur v pisarni za študentske domove v visokošolskem središču v Mariboru tiste priloge k prošnji, ki se jih v prošnji označi, da jih bo vlagatelj oddal po pošti (na prilogi mora biti naveden sklic na št. prošnje).

Ob oddaji vloge na portalu eVŠ sledite navedenim

Vir: www.pexels.com

navodilom v zvezi s prijavo. Obvezna so soglasja študenta in družinskih članov k pridobitvi dohodkov v letu 2019; priložite morebitno dokazilo o višini preživitve, rejdine za leto 2019 ter morebitno dokazilo o pridobljenih dohodkih iz tujine za leto 2019 (ostalo v razpisu). Nepravilno in nepravočasno oddane prošnje na pošto bodo zavržene, zato z oddajo prošnje ne odlašajte do zadnjega dne!

Prošnjo za sprejem oddajo tudi študenti, ki že bivajo v študentskih domovih, a so se med študijskim letom izpisali iz enega programa in vpisali na drug program ali so se zaposlili oziroma bivajo po ekonomski ceni.

Tehnično pomoč pri težavah z digitalnim potrdilom in elektronskim podpisom ter vsebinsko pomoč pri izpolnjevanju prošnje vam nudi Enotni kontaktni center: ekc@gov.si, tel.: 080 2002 (od 7.00 do 22.00 med delavniki). Na dodatna vprašanja pa vam bomo prijazno odgovorili v pisarni za študentske domove Maribor, tel.: 02 228 42 19, službi za študentske zadeve, tel.: 02 228 42 21, tajništvu, tel.: 02 228 42 00, umsd@um.si in referatih Študentskih domov Univerze v Mariboru.

Štipendije

Na spletni strani Javnega štipendijskega, razvojnega, invalidskega in preživninskega sklada Republike Slovenije (www.srips-rs.si/stipendije) so na voljo vse informacije o različnih vrstah štipendij za vse stopnje izobraževanja (od srednje šole dalje):

- **Zoisove štipendije** (rok za oddajo vloge je 7. 9. 2020 za dijake in 7. 10. 2020 za študente),
- **štipendije za deficitarne poklice** (rok za oddajo vloge je 25. 9. 2020),
- **štipendije Ad futura** za izobraževanje, študijske obiske v tujini ali za tekmovanja v tujini,

- **štipendije drugih ustanov** (državne štipendije – podeljujejo jih pristojni centri za socialno delo; štipendije državnih organov; štipendije nepridobitnih organizacij; štipendije tujih ustanov).

Informacije o razpisanih kadrovskih štipendijah lahko dijaki in študentje pridobijo na več načinov:

- preko aplikacije Izmenjevalnica na spletni strani www.srips-rs.si/sl/stipendije/izmenjevalnica,
- na spletnih straneh regionalnih razvojnih agencij – RRA ter
- v objavah delodajalcev (spletne strani, interna glasila ipd.).

OBČINSKA UPRAVA

Občini Majšperk certifikat Brez plastike

Na pobudo Skupnosti občin Slovenije je občina Majšperk pristopila k podpisu sporazuma za organizacijo dogodkov brez plastike za enkratno uporabo. K temu projektu je poleg naše občine pristopilo še 47 drugih. Z željo, da bi prispevali k rešitvam glede te problematike, sta predsednik SOS in minister Simon Zajc v imenu Vlade RS 15. novembra 2019 podpisala dogovor o spodbujanju zmanjšanja uporabe plastičnega pribora v slovenskih občinah.

Občina Majšperk se je v ta projekt vključila 26. novembra 2019 s podpisom pristopne izjave k dogovoru o spodbujanju zmanjšanja uporabe plastičnega pribora. S tem korakom kot občina prispevamo k ozaveščanju o resnosti problematike in o posledicah prekomerne uporabe plastičnih izdelkov za enkratno uporabo v posameznih gospodinjstvih, pa tudi pri organizatorjih prirediteljev v naši občini.

Na letošnji skupščini (3. junija 2020 v Medvodah) so v sodelovanju z Ministrstvom RS za okolje in prostor slavnostno podelili certifikat BREZ PLASTIKE. Ta certifikat je prejela tudi občina Majšperk.

Pričnimo se zavedati problema plastike za naše okolje in čim manj uporabljajmo plastične izdelke.

Nataša Letonja

ROK ZA ODDAJO ČLANKOV

Vse bralke in bralce obveščamo, da bo naslednja redna številka Majšperčana izšla v oktobru, zato je treba članke oddati najkasneje do torka, 22. septembra 2020, in sicer na e-naslov [glasilo.majspercan@gmail.com](mailto:majspercan@gmail.com). Člankom pripnite 2 kvalitetni fotografiji. Uredništvo si pridržuje pravico do tega, da nekvalitetnih fotografij ne objavi. Veselimo se vašega sodelovanja.

**Drage Majšperčanke,
dragi Majšperčani!**

**Ob 24. občinskem prazniku
občine Majšperk vam iskreno
čestitamo ter
želimo veliko dobrega.**

Socialni demokrati Majšperk

**Vsem občankam in občanom
občine Majšperk čestitamo ob
občinskem prazniku in želimo
prijetno praznovanje.**

OO NSi Majšperk

**Vsem občankam in občanom
iskreno čestitamo
ob 24. občinskem prazniku
občine Majšperk.**

Občinski odbor SLS Majšperk

*Občani in občanke občine Majšperk, iskreno
vam čestitamo ob prazniku občine in vam
želimo prijetno praznovanje.*

OO SDS Majšperk

**OO DeSUS Majšperk
ob prazniku občine Majšperk
čestita vsem občanom in želi,
da ga čim lepše praznujejo.**

Zlata poroka zakoncev Pogačar

V soboto, 1. avgusta 2020, sta v poročni dvorani Občine Majšperk po 50 letih obnovila zakonsko zvezo zlatoporočenca Štefanija in Gabriel Pogačar s Ptuijske Gore. Zlatoporočenca sta si svojo ljubezen obljubila pred matičarjem 25. julija 1970 v Majšperku, pred Bogom pa v cerkvi na Ptujski Gori, kjer sta si tudi zgradila svoj dom.

Zlatoporočenka ga. Štefanija se je rodila 1. decembra 1950 na Slapah. Rodila se je kot peti otrok Francu in Antoniji Jus. Osnovno šolo je obiskovala na Ptujski Gori. Že kot otrok in kasneje po zaključku osnovne šole je poprijela za vsako delo na kmetiji. Po poroki se je zaposlila kot čistilka na osnovni šoli na Ptujski Gori, kjer je delala vse do upokojitve. V prostem času z ljubeznijo skrbi za svoj vrt in vinograd.

Zlatoporočenec g. Gabriel se je rodil 16. marca 1944 v Spodnji Sveči. Rodil se je kot drugi otrok Gabrielu in Veroniki Pogačar, svoje otroštvo pa je preživel v družbi dveh bratov. Osnovno šolo je obiskoval na Ptujski Gori. Po končani osnovni šoli se je zaposlil v tovarni opeke na Pragerskem, nato pa v gradbenem podjetju Gradis v Mariboru. Leta 1964 je pričel s služenjem vojaškega roka v Slavonski Požegi in Osijeku. Po končanem služenju se je zaposlil v takratnem TGA Kidričevo, kjer je delal vse do upokojitve. Zlatoporočenec je že 60 let aktiven gasilec, danes pa je veteran PGD Ptujška Gora. V prostem času rad keglja in se udeležuje kegljanja v Društvu upokojencev Ptujška Gora. Več let je vzorno skrbel tudi za mrliško vežico na Ptujski Gori, za kar smo mu na občini zelo hvaležni. Danes pa z veseljem prebere tudi kakšen časopis, reši kakšno križanko in skrbi za

vinograd.

Življenje je polno različnih dogodkov, prav gotovo pa se najraje spominjamo tistih srečnih; takšen dogodek je prav gotovo rojstvo otroka. Zlatoporočenca Pogačar sta posebej ponosna na svoje tri otroke: sinova Bojana in Štefana ter hčerko Anico. Danes pa se lahko pohvalita tudi s štirimi vnuki in enim pravnukom. Razveseljujejo ju vnukinji Tamara in Pia, vnuka Alen in Jan ter pravnuk Marcel. Danes preživljata svoje dni na svoji domačiji na Ptujski Gori in sta najbolj srečna takrat, ko ju obiščejo njuni otroci z družinami. Zato si velja zapomniti tudi njuno željo. Želita si, da bi se vsi njuni otroci radi vračali v njun dom.

Tako naj bo tudi v bodoče, zato vama vsi skupaj želimo veliko zdravih in srečnih let, ki jih preživita skupaj z domačimi in s tistimi, ki vama dajejo moči za življenje. Še na mnoga zdrava in srečna leta!

Nataša Letonja
Foto: Daniel Uran

Obiskali smo Štefanijo in Gabriela Pogačarja

25. 7. 2020 sta naša člana Štefanija in Gabriel praznovala 50 let skupnega življenja. Ob njunem jubileju smo ju obiskali, jima zaželeli še mnogo skupnih srečnih in zdravih let ter ju skromno obdarili. Želimo si, da tako kot do sedaj tudi vnaprej aktivno sodelujeta v društvu.

Daniel Uran
UO Društva upokojencev Ptujška Gora

